

odbor veřejné správy, dozoru a kontroly
náměstí Hrdinů 1634/3
140 21 Praha 4

Č. j. MV-115470-2/ODK-2021

Praha 2. srpna 2021
Příloha: 1/el.

Vážený pan
Vladimír Strouhal
zastupitel obce Ohrobec
V Dolích 21
252 45 OHROBEC
ID DS: a2wwdj

Sdělení k Vašemu podání ze dne 19. července 2021

Odbor veřejné správy, dozoru a kontroly obdržel Vaše další podání, označené jako „*Věc: stížnost na vydávání periodika a dotazy a stížnosti na postupy*“, směřující vůči jednání orgánů obce Ohrobec. Nyní vyslovujete svůj osobní náhled na otázky spojené s vydáváním tzv. radničního periodika, úmyslem obce vybudovat II. stupeň základní školy a zněním otázek v místním referendu a dožadujete se názoru Ministerstva vnitra.

V návaznosti na obsah Vašeho podání považujeme za příléhavé úvodem uvést, že **zdejší odbor Ministerstva vnitra je gestorem zákona o obcích** přičemž na základě organizačního řádu Ministerstva vnitra, konkrétně čl. 42 odst. 1 písm. o), **zajišťuje „poskytování metodické pomoci, zejména zpracovávání výkladových stanovisek, právních výkladů a odpovědí na dotazy k aplikaci zákona o obcích, zákona o krajích, zákona o hlavním městě Praze, k zákonu o svobodném přístupu k informacím, zákona o kontrole a z dalších oblastí, které náležejí do jeho působnosti, zejména vůči územním samosprávným celkům“**.

S odkazem na obsah a charakter problematik, se kterými se na Ministerstvo vnitra obracíte a jejichž řešení tak zřejmě očekáváte, považujeme za nezbytné na tomto místě uvést, že **Ministerstvo vnitra není „univerzálním“ kontrolním orgánem** a ani není obcím při výkonu samosprávy nadřízeno, ale ve vztahu k samostatné působnosti obcí disponuje dozorovými a kontrolními pravomocemi, které je oprávněno využít výlučně v mezích stanovených zákonem o obcích.¹ Ministerstvo vnitra konkrétně vykonává dozor nad zákonností obecně závazných vyhlášek obce (§ 123), nad zákonností usnesení, rozhodnutí a jiných opatření orgánů obce v jejich samostatné působnosti (§ 124) a kontrolu výkonu samostatné působnosti orgánů obce

¹ Zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o obcích“).

(§ 129). Z vymezení předmětu, stejně jako z povahy kompetencí Ministerstva vnitra je možné dovodit, že uplatnění dozorových pravomocí Ministerstva vnitra je možné jen ve vztahu k určitému formalizovanému, dozorovatelnému aktu obce, jehož výkon je možné pozastavit, popř. jej lze zrušit, v případě kontrolních pravomocí pak vůči konkrétnímu jednání obce, procesně rozpornému se zákonem nebo jiným právním předpisem. Vždy je také nutné nejen zvažovat, zda pro uplatnění dozorových či kontrolních opatření bude splněno rovněž materiální hledisko, tedy zda zásah ze strany státu zcela nepochybně vyžaduje ochrana zákona,² ale rovněž plně respektovat tzv. kompetenční výluky,³ dle níž jsou **z dozoru a kontroly Ministerstva vnitra výslovně vyloučeny mj. případy, kdy jsou dozor či kontrola výkonu samostatné působnosti obcí upraveny zvláštním právním předpisem, jímž je např. tiskový zákon⁴ nebo zákon č. 420/2004 Sb.⁵, nebo na případy, kdy se jedná o rozhodnutí a jiné úkony učiněné dle správního řádu.⁶**

Ad 1) Ohrobecký zpravodaj

V návaznosti na vydávání uvedeného periodického tisku územního samosprávného celku se dožadujete na názor Ministerstva vnitra na způsob vyřízení Vaší žádosti týkající se práva na odpověď, potažmo na úsudek Ministerstva vnitra ohledně obsahu informací podávaných prostřednictvím Ohrobeckého zpravodaje.

V této souvislosti považujeme za přiléhavé na tomto místě zmínit, že již v přípisu č. j. MV-2498-2/ODK-2021 ze dne 12. ledna 2021 jsme Vám v souvislosti s vydáváním periodického tisku sdělili, že tato oblast je regulována tiskovým zákonem, proto je nutné dotazy týkající se výkladu tohoto zákona směřovat na jeho gestora, jímž je **Ministerstvo kultury**. Ministerstvo vnitra není příslušné k výkladu tohoto zvláštního zákona a ani nedisponuje žádnými pravomocemi, s jejichž využitím by bylo s to obsah periodika vydávaného územním samosprávným celkem jakkoliv ovlivnit, když tato zvláštní právní úprava uplatnění kontrolních či dozorových pravomocí Ministerstva vnitra vylučuje (shora zmíněná kompetenční výluka). Jelikož je z Vašeho podání zřejmé, že „*tento dopis*“ zasíláte současně i Ministerstvu kultury, neshledali jsme žádný relevantní důvod jej tomuto ústřednímu správnímu úřadu znovu předávat.

Zcela v obecné rovině lze k dané záležitosti uvést, že úprava periodického tisku územního samosprávného celku byla do tiskového zákona vložena⁷ za účelem odstranění diskriminace ve zveřejňování informací, posílení zájmu na poskytování vyvážených informací, zamezení zneužívání těchto periodik jednou politickou stranou nebo jiným uskupením majícím většinu v zastupitelstvu a následné posílení názorové plurality ve veřejné diskuzi v daném územním samosprávném celku.

² Srov. článek 101 odst. 4 Ústavy České republiky.

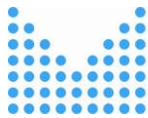
³ Z dozoru a kontroly Ministerstva vnitra jsou vyloučeny též případy porušení právních předpisů občanského nebo pracovního práva, nebo případy, kdy se jedná o rozhodnutí a jiné úkony učiněné dle daňového řádu [viz § 124 odst. 6, § 128 odst. 7 a § 129 odst. 3 písm. a) zákona o obcích].

⁴ Zákon č. 46/2000 Sb., o právech a povinnostech při vydávání periodického tisku a o změně některých dalších zákonů (tiskový zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „tiskový zákon“).

⁵ Zákon č. 420/2004 Sb., o přezkoumávání hospodaření územních samosprávných celků a dobrovolných svazků obcí (dále jen „zákon č. 420/2004 Sb.“).

⁶ Zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“).

⁷ Novelou č. 305/2013 s účinností od 1. listopadu 2013.

Důvodová zpráva k tomu uvádí (cit): „*Povinnost vydavatele poskytnout objektivní a vyvážené informace o územním samosprávném celku stejně tak jako přiměřený prostor pro sdělení posilující názorovou pluralitu daného územního samosprávného celku, resp. jeho části má své meze a měla by být uplatňována přiměřeně. Je třeba respektovat právo vydavatele na redakční úpravu jím vydávaného periodického tisku. Stanovení těchto povinností neznamená automatické otisknutí celého sdělení, které požaduje uveřejnit člen zastupitelstva územního samosprávného celku. Toto ustanovení nastoluje rovnováhu mezi zájmem na posílení práva na vyjádření všech členů zastupitelstva, zejména zájmem na ochranu jejich práva projevu, a rolí vydavatele, který je zodpovědný za obsah periodického tisku. Požadavek na vyváženost obsahu a rovný přístup do veřejnoprávních médií stanovil již NSS ve svém rozsudku č.j. Vol 15/2006-20: „Vyváženost a rovný přístup do veřejnoprávních médií nelze chápat mechanicky jako absolutní rovnost kandidujících subjektů, nýbrž pohledem tzv. odstupňované rovnosti. To znamená, že jednak musí každý kandidující subjekt dostat alespoň určitou minimální šanci ke své prezentaci tak, aby byl naplněn požadavek jejich plurality; nad tuto minimální úroveň musí být zastoupení kandidujících subjektů ve vysílání, zejména v pořadech zpravodajských či v publicistických debatách, přiměřené jejich politickému a společenskému významu.“ Navrhované ustanovení vychází z principů obsažených v citovaném rozsudku a současně respektuje režim tiskového zákona, kdy za obsah periodika odpovídá vydavatel, a ten by tudíž měl přiměřený a vyvážený prostor nejprve zhodnotit.“*

Jak vyplývá z výše uvedeného, je nutné respektovat **právo vydavatele radničního periodika na finální podobu periodického tisku, které vyplývá ze zodpovědnosti vydavatele za obsah periodického tisku.** Co se týče kritéria „přiměřenosti“ prostoru, který má být věnován stanoviskům „opozičních“ zastupitelů, lze uvést, že v praxi je třeba podmínku přiměřenosti hodnotit vždy případ od případu. Vodítkem zatím může být argumentace Nejvyššího správního soudu (rozhodnutí č. 946), tj. poskytnout minimální šanci ke své prezentaci. **Novela zákona byla konstruována tak, aby vydavatel měl možnost s rozsahem příspěvku případně pracovat, naopak opoziční zastupitel má možnost se bránit uplatněním tzv. doplňující informace, tj. otištěním další části článku či doplňujících informací, které nebyly zahrnuty do původního článku a jsou pro srozumitelnost a výpovědní hodnotu nezbytné.**

Pokud však nedojde k dohodě mezi „opozičním“ zastupitelem a vydavatelem radničního periodika, je jedinou cestou obrátit se na soud, neboť v českém právním řádu výhradně soudy mohou v případě sporu autoritativně rozhodovat a tím nalézat právo.

Ad 2) Vybudování II. stupně základní školy

Z této části Vašeho podání vyplývá, že brojíte proti vybudování II. stupně základní školy, ostatně uvádíte, že „vedete petiční výbor proti stavbě školy“. V této souvislosti vyslovujete názor, že „dělat rozpočet a vrty“ za cca 568 tis. Kč, „když ještě není jasné, jestli na plánovaném pozemku škola vůbec bude, je z mého pohledu špatné“.

V souvislosti s touto částí Vašeho podání považujeme za nutné předně zdůraznit, že **součástí ústavou zaručeného práva obce na samosprávu je právo na samostatné hospodaření**, když podle článku 101 odst. 3 Ústavy České republiky jsou *územní samosprávné celky veřejnoprávními korporacemi, které mohou mít vlastní majetek*

a hospodaří podle vlastního rozpočtu. Tento článek pak rozvádí ustanovení § 2 odst. 1 zákona o obcích, dle něhož je *obec veřejnoprávní korporací, má vlastní majetek, přičemž vystupuje v právních vztazích svým jménem a nese odpovědnost z těchto vztahů vyplývajících. Je tedy zcela na uvážení obce resp. příslušného orgánu obce, zda dojde např. právě k rozhodnutí, že je nezbytné v návaznosti na plánované vybudování školy pro druhý stupeň realizovat určité kroky a žádný orgán státu není oprávněn do rozhodnutí územního samosprávného celku zasahovat (vyjma zcela zjevných excesů), natož jej měnit.*⁸ V opačném případě by se totiž jednalo o nepřipustný zásah státu do ústavou zaručeného práva obce na samosprávu.

S uvedeným názorem souzní i odborná literatura, cit.: „*Podstata samosprávného rozhodování v majetkové oblasti totiž tkví v tom, že samospráva samostatně stanovuje své vlastní cíle či priority a k jejich dosažení může a má volit optimální prostředky (hospodárné a účelné). V mezích samostatné působnosti je však plně na samosprávném rozhodování obce, které cíle si stanoví a jakým způsobem jich hodlá dosáhnout. Jinak řečeno stát nemůže za samosprávu přehodnocovat ji zvolená řešení, nemůže jí oktrojovat svá vlastní řešení, jakkoli by se zdála lepší (právo na samosprávu lze v tomto kontextu chápat též jako právo na přijímání i nevhodných či špatných řešení, pokud samospráva nepřekročí vymezený zákonný rámec, tedy bude-li se pohybovat na zákonem ohraničeném hřišti). Panuje proto obecná shoda, že stát může v rámci hodnocení postupů samosprávy v majetkové oblasti posuzovat splnění procedurálních požadavků (zveřejnění záměru a přijetí odpovídajícího usnesení o právním jednání). Hodnotit hospodárnost a účelnost majetkové dispozice však může jen v otázce, zda obec zcela zjevně nepřekročila zákonem stanovené mantinely.*“⁹

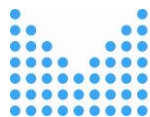
Co se týče způsobu nakládání s finančními prostředky obcí, je nutné zdůraznit, že „**kontrola hospodaření s obecním majetkem**, v jejímž rámci jsou posuzovány jednotlivá, zejm. majetkoprávní jednání z hlediska splnění zákonem požadovaných skutečností (včetně účelnosti a hospodárnosti nakládání s majetkem dle § 38 zákona o obcích),¹⁰ je uskutečňována především postupem podle zákona č. 420/2004 Sb. Přezkoumání hospodaření v případě obcí vykonávají buď krajské úřady, nebo – podle volby každé obce, auditor nebo auditorská společnost.¹¹ Znovu na tomto místě podotýkáme, že rovněž **zákon č. 420/2004 Sb., je zvláštním právním předpisem,**

⁸ Srov. též rozsudek Krajského soudu v Brně, ze dne 17. září 2015, č. j. 62 A 94/2013 – 84.

⁹ Potěšil, L., Furek, A., Hejč, D., Chmelík, V., Rigel, F., Škop, J. Zákon o obcích. Komentář. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2019, s. 215.

¹⁰ Působnost k prověřování hospodárnosti postupu územních celků tedy přísluší primárně orgánům provádějícím přezkoumání hospodaření, a to i z hlediska dodržování § 38 zákona o obcích, neboť poznámka pod čarou u § 3 písm. a) zákona č. 420/2004 Sb. na dané ustanovení výslovně odkazuje.

¹¹ Dle veřejně dostupných informací je zřejmé, že v obci Ohrobec provádí přezkoumání hospodaření auditor <http://www.ohrobec.cz/images/stories/smlouvy/2019/interaudit.pdf>

který zapovídá provedení kontroly či dozoru hospodaření obcí Ministerstvem vnitra (viz shora konkretizovaná tzv. kompetenční výluka). Lze zmínit, že podle § 4 odst. 1 kompetenčního zákona¹² je ústředním správním úřadem mj. v oblasti finančního hospodaření, finanční kontroly, účetnictví a přezkoumávání hospodaření územních samosprávných celků **Ministerstvo financí**, jemuž je rovněž možné dotazy či podněty v této věci směřovat.

V návaznosti na obsah Vašich výhrad považujeme na tomto místě za nutné nadto akcentovat, že vždy je nutné mít na paměti, že obec vystupuje v právních vztazích svým jménem a nese odpovědnost z těchto vztahů vyplývající (§ 2 odst. 1 zákona o obcích). Primárně by tak mělo být v zájmu samotné obce, aby veškerá jí činěná právní jednání byla v souladu se zákonem. **Vyjma kontrol realizovaných subjekty stojícími vně obce nadto zákon o obcích předpokládá aktivní jednání vnitřních kontrolních mechanismů**, když ukládá obcím obligatorní povinnost zřizovat kontrolní a finanční výbory, které by měly rovněž s ohledem na znalost místních specifik, dohlížet mj. právě na dodržování zákonnosti. **Jelikož jste členem zastupitelstva obce, můžete kdykoliv a de facto v jakékoliv věci navrhnout aktivaci těchto iniciativních a kontrolních orgánů zastupitelstva obce.** Můžete tedy využít svého práva daného § 82 písm. a) zákona o obcích, podle něhož má člen zastupitelstva při výkonu své funkce právo předkládat mj. zastupitelstvu, radě obce, výborům a komisím návrhy na projednání, ve spojení s § 94 zákona o obcích, dle něhož má člen zastupitelstva obce právo předkládat návrhy k zařazení na pořad jednání připravovaného jednání zastupitelstva; o zařazení návrhů přednesených v průběhu zasedání zastupitelstva na program jeho jednání rozhodne zastupitelstvo obce.

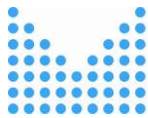
Jelikož je výborům a komisím orgánů územních samosprávných celků detailně věnováno metodické doporučení zdejšího odboru Ministerstva vnitra **č. 3.1**, plně na něj v podrobnostech odkazujeme (viz příloha).

Ad 3) Místní referendum obce Ohrobec

V této části podání zejména polemizujete o znění otázek (cit.): *„Co se týče odpovědi NE, dle mého názoru znamená, že budova bude realizovaná na označeném místě, nebo může být postavena kdekoli jinde. Co se týče odpovědi ANO, tak odpověď znamená, že stavba nebude realizovaná na označeném místě, ale může být postavena kdekoli jinde. Dle mého názoru jsou informace podávané panem starostou značně zavádějící a částečné polopravdy. Např. tvrzení, že pokud zaškrtnou lidé volbu ANO, stavba nebude realizovaná, dále ale uvádí, že se nehlasuje o tom, zda má II. stupeň základní školy obecně v obci vzniknout. To, že nasbíral argumenty na špatně sepsanou otázku referenda a snaží se je podsunout veřejnosti díky možností, které mu pravomoc v pozici starosty dává, z mého pohledu hraničí se zneužitím pravomocí.“*

Nahlédnutím na webové stránky obce, resp. z evidence místních referend vedené Ministerstvem vnitra bylo zjištěno, že otázka, která byla občanům v místním referendu

¹² Zákon č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České republiky.

konaném dne 30. července 2021 položena, zní takto (cit.): „**Požadujete, aby orgány obce Ohrobec učinily v samostatné působnosti veškeré možné kroky k tomu, aby zabránily výstavbě objektů pro rozšíření Základní školy a Mateřské školy Ohrobec, příspěvkové organizace, o druhý stupeň základní školy na části pozemku parcelní číslo 469/5 v obci a v katastrálním území Ohrobec, graficky vyznačené na připojeném plánu?**“

Co se týče dané problematiky, předně sdělujeme, že nepožadujete posouzení splnění náležitostí návrhu na konání místního referenda a vyhlášení konání místního referenda ve smyslu § 8 a násl. zákona o místním referendu,¹³ ale vytýkáte formulaci referendové otázky, resp. způsob komunikace, kterým starosta konání referenda doprovází.¹⁴ Ve věci přípustnosti referendové otázky je možné v obecné rovině sdělit následující.

Podle § 6 zákona o místním referendu se v místním referendu *rozhoduje o věcech, které patří do samostatné působnosti obce nebo statutárního města.*

Účelem místního referenda je umožnit občanům přímou správu veřejných věcí (srov. čl. 21 odst. 1 Listiny základních práv a svobod) náležejících do samostatné působnosti obce, s výjimkami uvedenými v zákoně o místním referendu. Ze zásady, že o všech věcech, které patří do samostatné působnosti obce, lze rozhodovat v místním referendu, existují výjimky. Taxativní (úplný) výčet případů, kdy je konání místního referenda nepřipustné, obsahuje § 7 zákona o místním referendu.

Z judikatury týkající se místního referenda lze citovat nálezy Ústavního soudu ze dne 9. 12. 2012, sp. zn. III. ÚS 995/09-1: „*Při výkladu právních předpisů, jež omezují možnosti vyhlášení místního referenda, je třeba mít na zřeteli článek 22 Listiny, požadující, aby nejen zákonná úprava politických práv, ale i jejich výklad umožňovaly a ochraňovaly svobodnou soutěž politických sil v demokratické společnosti. V intencích tohoto článku je nutné vykládat i ustanovení § 7 zákona o místním referendu, jež taxativně vymezuje podmínky, kdy místní referendum nelze konat. Toto ustanovení musí být dle názoru Ústavního soudu vykládáno restriktivním způsobem.*“, a nálezy Ústavního soudu ze dne 9. února 2012, sp. zn. III. ÚS 873/09: „*Podstata místního referenda spočívá ve formování politické vůle uvnitř společenství, kterou*

¹³ Zákon č. 22/2004 Sb., o místním referendu a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o místním referendu“).

¹⁴ Přezkoumání návrhu z hlediska splnění formálních náležitostí je v kompetenci obecního úřadu, kterému byl návrh adresován. Záleží tedy na úvaze obecního úřadu, zda návrh posoudí jako správný a úplný, nebo v něm shledá nedostatky – v takovém případě obecní úřad musí vyzvat zmocněnce přípravného výboru, aby takové nedostatky ve stanovené lhůtě, která nesmí být kratší než 7 dnů, odstranil (viz § 12 odst. 2 zákona o místním referendu). Neshledá-li obecní úřad nedostatky návrhu, neprodleně (po uplynutí zákonné lhůty 15 dnů od podání návrhu přípravného výboru) písemně vyrozumí zmocněnce, že v návrhu přípravného výboru neshledal nedostatky (viz § 12 odst. 1 zákona o místním referendu). V případě, že obecní úřad nevyrozumí zmocněnce o tom, že návrh přípravného výboru nemá nedostatky, nebo ho nevyzve k jejich odstranění, považuje se takový návrh přípravného výboru po uplynutí lhůty 30 dnů od jeho podání za bezvadný (viz § 12 odst. 3 zákona o místním referendu). Bezvadný návrh přípravného výboru předloží rada obce (v obci, kde není volena rada, starosta obce dle § 99 odst. 2 zákona o obcích č. 128/2000 Sb.) k projednání zastupitelstvu obce na jeho nejbližším zasedání. Zastupitelstvo místní referendum vyhlásí, jestliže lze o navržené otázce místní referendum konat, a zároveň stanoví den jeho konání (srov. § 13 odst. 1 zákona o místním referendu).

*orgány obce mají teprve realizovat navenek... Jde o způsob, jímž občané mohou usměrňovat v konkrétních otázkách veřejného zájmu politickou reprezentaci obce a vůči této reprezentaci (tzn. zastupitelstvu a dalším orgánům obce) rozhodnutí v místním referendu ve smyslu § 49 ZMR také výhradně směřuje. Výsledek referenda, spočívající v tom, že občané obce vyjadřují nesouhlas s realizací určitého developerského či průmyslového projektu na území obce, žádným způsobem neporušuje ani nemůže porušit právní normy ve smyslu § 7 písm. d) ZMR. **Takový výsledek je nutno interpretovat tak, že orgány obce jsou zavázány prosazovat názor občanů těmi prostředky, které jim právní řád dává k dispozici.***

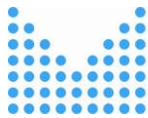
Dále lze odkázat na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. srpna 2012, č. j. Ars 1/2012 – 26, v němž je obdobně vyjádřen uvedený právní názor: „Možnost občanů vyjádřit se formou místního referenda k otázkám rozvoje své obce představuje jejich ústavně zaručené základní politické právo a vztahuje se na ně v plném rozsahu čl. 22 Listiny, podle něhož výklad a používání zákonné úpravy musí umožňovat a ochraňovat svobodnou soutěž politických sil v demokratické společnosti. **Z toho zdejší soud dovozuje, že otázky přípustnosti konání a posuzování platnosti rozhodnutí přijatého v místním referendu je třeba hodnotit nikoliv restriktivním, formalistickým způsobem, nýbrž způsobem, zohledňujícím skutečnost, že se jedná o jednu ze základních forem demokracie. Jinak řečeno, v pochybnostech by měly soudy rozhodovat ve prospěch konání místního referenda a vyslovení jeho neplatnosti připadá do úvahy jen tehdy, jestliže se jednoznačně prokáže, že referendum bylo provedeno protizákonným způsobem, resp. je zjevné, že nemělo být vůbec vyhlášeno.**“

Podle § 8 odst. 3 zákona o místním referendu je nutné, aby referendová otázka byla položena jednoznačně tak, aby na ni bylo možno odpovědět slovem „ano“ nebo slovem „ne“.

Na základě judikatury lze shrnout, že vůle občanů obce projevená prostřednictvím místního referenda „nahrazuje“ vůli orgánů obce ve věci, o níž bylo referendum konáno. Obecně platí, že oprávněné osoby mají právo prostřednictvím místního referenda vyjádřit svůj postoj týkající se např. určitého záměru/ projektu – v takovém případě jsou orgány obce zavázány prosazovat názor občanů těmi prostředky, které jim právní řád dává k dispozici. Je přitom na uvážení obce (jejích orgánů), jak dostát povinnosti jednat v souladu s výsledky místního referenda, resp. jaké konkrétní právní a faktické kroky mají být v návaznosti na výsledek místního referenda učiněny.

K přípustnosti referendové otázky v posuzovaném případě.

Dle našeho názoru je posuzovaná otázka jednoznačná, určitá a srozumitelná pro „běžného hlasujícího občana“. Po přečtení předmětné otázky musí být každému zřejmé, na co je tázán. Otázka umožňuje jednoznačnou odpověď „ano“, „ne“ (vizte § 8 odst. 3 zákona o místním referendu). Podle našeho názoru na navrhovanou otázku současně nedopadá žádná z výluk stanovených v § 7 zákona o místním referendu.

Pro úplnost dodáváme, že s případnými navazujícími dotazy, které by se týkaly problematiky uspořádání místního referenda, resp. fáze po vyhlášení referenda, se můžete obrátit přímo na **odbor voleb Ministerstva vnitra** (volby@mvcv.cz).

Podotýkáme, že **problematiku upravenou zákonem o místním referendu nelze směřovat s výhradami vůči výroků starosty obce**, byť se dané problematiky týkají,

a podle Vašeho názoru jsou (cit.): „*zavádějící a částečné polopravdy*“. V této souvislosti nezbývá než znovu zdůraznit, že výtky vůči jednání starosty obce, které není v rozporu s právními předpisy, je nutné adresovat výhradně zastupitelstvu obce, jemuž je starosta ze své činnosti odpovědný, se zřetelem na skutečnost, že pouze zastupitelstvo obce je oprávněno z řad členů zastupitelstva starostu nejen volit, ale případně jej z funkce také odvolat [§ 84 odst. 2 písm. m) zákona o obcích].

Závěrem shrnujeme, že Vaše podání neobsahuje žádné relevantní skutečnosti, které by zakládaly důvod pro uplatnění dozorových či kontrolních pravomocí Ministerstva vnitra ve smyslu § 124 a násl. zákona o obcích vůči obci Ohrobec.

Výše uvedené stanovisko není právně závazné, neboť závazný výklad právních předpisů jsou v konkrétním případě oprávněny podávat pouze věcně a místně příslušné soudy.

Ing. Bc. Miroslav Veselý
ředitel odboru

MINISTERSTVO VNITRA
ČESKÉ REPUBLIKY

Vyřizuje: JUDr. Petra Šulcová
tel. č.: 974 816 438
e-mail: odbordk@mvcv.cz